

ת"פ 10001/16 - פרקליטות מחוז תל אביב מיסוי וכלכלה נגד ירדן עדית אורן

בית משפט השלום בתל אביב - יפו
ת"פ 16-05-10001 פרקליטות מחוז תל אביב מיסוי
וככללה נ' אורן

לפני כבוד השופט דינה אמיר
המאשימה פרקליטות מחוז תל אביב מיסוי וכלכלה
נגד
הנאשם ירדן עדית אורן

ונוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד נוגה בליךטיין

ב"כ הנואמת עו"ד אודי ייסבאות

הנאימת עצמה

דין דין

1. הנואמת הורשעה על יסוד הודהתה בעובדות כתוב האישום המתוקן בשנית, במסגרת הסדר דין, בעבירה של מסירת תרשומת כזבת בהצהרה על פי החוק בمزיד ובכוונה להתחמק מממס, על פי סעיף 98(ג)(1) לחוק מיסוי מקרקעין (שבח ורכישה), התשכ"ג - 1963 (להלן: "החוק"), ובבעירה של שימוש במרמה ותחבולה בمزיד ובכוונה להתחמק מממס על פי סעיף 98(ג)(4) לחוק.

2. על פי כתוב האישום המתוקן בשנית, עד לחודש אפריל 2011 עסקה הנואמת בעריכת דין, בין היתר בתחום המקרקען. מאז שנת 1996 ועד לחודש מרץ 2011 הייתה בעלתה דירה בבניין מגוריים ברחוב הרצל 44 בראשון לציון, הידועה כחלקה 10/296 גוש 3928 (להלן: "הנכס"). מאז שנת 1995, לכל המאוחר, ביצעה הנואמת את פעילותה כעורכת דין מתוך הנכס, אשר שימש כמשרד עורכי דין (להלן: "המשרד"). בשנים 2005-2011 השכירה הנואמת שטח משרד לעו"ד שלמה חוכימה.

3. ביום 14.3.11 מכירה הנואמת את זכויותיה במשרד לאורן חוכימה, בנו של עו"ד שלמה חוכימה תמורה סך של 825,000 ₪. בעקבות המכירה, הוגש לרשות מיסוי מקרקעין, ביום 15.3.11, טופס מש"ח בקשר לפטור ממיס شبך על פי סעיף 49ב לחוק בהם הצהירה הנואמת, בצד, כי מאז שנת 1990 ועד יום המכירה, שימש הנכס למגורים וכי הדירה הייתה לרוגרים מאז שנת 1932. לאור המתואר לעיל הואשמה הנואמת כי מסרה תרשומת כזבת בהצהרה על פי חוק ופעלה במרמה, עורמה ותחבולה, בمزיד ובכוונה להתחמק ממיס.

הראיות לעונש

4. ב"כ המאשימה הגישה שני תסקרים לעונש אשר התקבלו בעונייה של הנואשת בתיק אחר המתנהל כנגדה (ת"פ שלום- ראש"צ 15-09-42212). תסוקיר מיום 5.11.17 סומן **ת/1**. תסוקיר מיום 1.1.18 סומן **ת/2**. הוגש שני מזכירים המפרטים ניסיונות לאייש את הנואשת ומסומנים **ת/3**. הוגש כתוב האישום בת"פ 15-09-42214 המtenthal כנגד הנואשת. כן הוגש קובלנות אשר הוגש לבית הדין של לשכת עורכי הדין והכרעות דין, גזר דין ופסק דין שנתנו בקשר לקובלנות, כולם סומנו **ת/4**.

5. מטעם הנואשת העיד העד אשר חלפון. בעודתו סיפר כי הוא מכיר את הנואשת למשך מ- 20 שנה והוא גם ל��וח שלה. העיד אודות מידותיה הטובות של הנואשת, לדבריו הנואשת עוזרת לאחרים וננתנה מרצחה, הונה ואונה במסגרת בית חב"ד לכל הזקוק לעזרה.

6. כן הוגש מטעם ההגנה אוסף מסמכים רפואיים אשר סומנה **נ/1**. מכתב הוקירה לנואשת אשר סומנו **נ/2**, מסמכי רשות המיסים ואישור בדבר החזר מס אשר סומנו **נ/3**. החלטת קופר בעניין שלמה חוקימה אשר סומן **נ/4**. וכן מסמך המלמד על כך שהנאשת הגישה מסמכים לפיקוד שומה בעת חקירתה אשר סומן **נ/5**.

תסקרי שירות המבחן

7. בתסוקיר לעונש מיום 5.11.17 (**ת/1**) (להלן: "התסוקיר הראשון") אשר נערך כאמור במסגרת ת.פ. 42214-09-15, פורט כי התסוקיר נערך לאחר פגישה עם הנואשת ואף מבוסס על מסמכים שהציגה אודות מצבה הרפואי והנפשי, אישור קצבת נכות מטעם המל"ל, והמלצות ומידע אשר התקבלו מגורמי הטיפול במרכז לבリアות הנפש אברבנאל.

8. על פי המפורט בתסוקיר, הנואשת כבת 59, גרושה ואם לשני ילדים בוגרים, אינה עובדת, מתקיימת מkeitzet נכות מביתו לאומי ומתגוררת לסירוגין אצל ביתה וחבריה בחו"ל. הנואשת מוכרת למערכת בריאות הנפש מאז שנת 2013 כסובלת מהפרעת אישיות, בלתי יציבה רגשית, דיכאוןית ובعبارة אף אשפה מספר פעמים, על רקע ניסיונות אובדן. ממידע עדכני שהתקבל במרכז לבリアות הנפש באברבנאל עולה כי הנואשת טופלה פעם בשבועיים פסיכותרפיים, על ידי מספר מטפלים במרפאה. נמסר כי הנואשת שיתפה פעולה באופן מלא ועשתה שימושiesel בעיל בטיפול. עקב משברים נפשיים מתמשכים וניסיונות אובדן, חוסר יציבות ביחסים וקושי בשליטה על דחפים הומלץ על המשך הטיפול (גם שבסמך תקופה בת מספר חדשים לא הצליחו לאתה).

9. ביחס לעבירות אשר ביצעה במסגרת ת"פ 15-09-42214 ציין שירות המבחן כי הנואשת מקבלת אחריות מלאה על ביצוע העבירות, מבטאת חרטה כנה ומקרה עליו. הנואשת הסבירה כי התפתחה ופעלה לביצוע העבירות מתוך הצורך ברוחחים קלים ומהירים, על רקע הוצאות גבוהות הכרוכות בניהול הליך משפטי בעניין רישון העיסוק שלה מול לשכת עורכי הדין. הנואשת תיארה תחושים בשוה ואשמה לאור התנהלותה הבעייתית והפגיעה בבני משפחתה, אשר הובילו לטענתה להתרדרות במצבה הנפשי.

10. כגורמי סיכון נלקחו בחשבון מצבה הנפשי המורכב של הנואשת, היעדר מסגרת קבועה של תעסוקה ומגורים, אופי העבירה בת"פ 15-09-42214 וחומרתה לצד קשייה בויסות רגשות ודחפים. להתרשםות שירות המבחן, הנואשת סובלת מהעדר מערכות תמיכה משמעותיות ומקדמות בחיה. כגורמי סיכון לשיקום נלקחו בחשבון גילה

המבוגר, היעדר הרשותות קודמות, התייחסותה לעבירה בת"פ 42214-09-15 המשקפת קבלת אחריות מלאה צער וחרטה כנה, מודעתה למורכבות מצבה וקשה, והмотיבציה והמחויבות של הנאשמת לטיפול ושיקום אורח חיים. בנוסף, ציינה הירთועתה מההילך המשפטי המתנהל כנגדה. שירות המבחן הוסיף ופירט, כי בעקבות משבר אישי ומקצועי חלה התדרדרות במצבה של הנאשמת, נוכח אובדן הזהות האישית והנטק מבני משפחתה. מאז מתמודדת הנאשمت עם מצוקות רגשות, נפשיות, חברתיות וכלכליות ומתנסה ל��פקד באופן תקין וקדם.

11. שירות מבחן סבר, כי יש לחזק את כוחותיה של הנאשمت ולאפשר לה להמשיך בתהליך שיקום מצבה ואורח חיים. לכן, הומלץ להעמידה בצו מבחן לשך שנה, במהלךו יפוקח מצבה והשתתפותה בטיפול במרפאה באברבנאל. בנוסף, הומלץ לש��ול בחזיב הטלת צו שירות לתומעלת הציבור בהיקף של 260 שעות. שירות המבחן העיריך כי עונש זה יהיה עבור הנאשמת עונש חינוכי ויש בו כדי להקטין את הסיכון להישנות ביצוע העבירות באמצעות תרומה לחברה ופיצוי על הנזק שהסבה.

12. בתסקיר המשפטים מיום 1.1.18 בת"פ 42214-09-15 (אשר סומן **ת/2**) (להלן: "התסקיר השני") ציין, כי הוצגו לשירות המבחן מסמכים רפואיים על ידי הנאשמת וכן חומרים מהפרקליות הנוגעים להליך דין ולהילכים משפטיים בפני לשכת עורכי הדין, והנאשמת התקשתה להתייחס להליך המשפטי הנדון. על פי המפורט על ידי שירות המבחן, הנאשמת התקשתה להתייחס לביעיותם בהתקנותה. ביחס לתלונות כנגדה בלשכת עורכי הדין, הציגה הנאשמת עדמה מטשטשת ומצמצמת. עוד צינה, כי אינה מודעת לכלל הרשותה בלשכת עורכי דין היות ובאותה העת בה התנהלו ההילכים המשפטיים, התמודדה עם מצב נפשי ירוד ואף לא התייצבה לדינום שהתקיימו בעיניה. על פי התסקיר, החלה הנאשמת לעבוד בחברת תמרוקים אך חלה התדרדרות במצבה הנפשי אשר באה לידי ביטוי בניסיון אובדתי, בעקבותיו אושפה בין התאריכים 1.12.17 - 3.12.17. קצינת המבחן צינה, לאחר עיון בחומרים הנוגעים למצבה, כי מתחזקת ההתרשםות לפיה מצבה הנפשי של הנאשמת אינו יציב מזה תקופה ממושכת, היא נעדרת מסגרת של מגורים ותעסוקה קבועה וקיימת חשיבות להמשך מעורבות השירות במצבה כגורם סמכווי ומדרבן לפניה להגומיי בריאות הנפש וכן כגורם מלאה ומכוון. בנסיבות אלה שב שירות המבחן על המלצהו להשתתת צו מבחן ושל"צ.

תמצית טיעוני ב"כ המאשימה

13. ב"כ המאשימה טענה כי העורך החברתי אשר נפגע מעשי הנאשמת הוא ערך השוויון בנשיאות גטל המס. כך הפנחה לפגעה כלכלית קונקרטית הגורמת לחסרון כס של המדינה ולפגיעה בהגנה החברתית. לטענתה, במקרה זה, מידת הפגיעה בערכים המוגנים היא גבוהה, שכן יכולת האכיפה בסוג זה של עבירות נמוכה מאוד, לאור הקשי הגדל שבקבלת מידע אודוט מהות הדירה, מה שמחיב החמרה בענישה. כן טענה כי ביצועה של העבירה חייב תכנון, חתימה על הטופס והגשתו, ואין מדובר בדחוף אקראי. עוד הפנחה לכך שהנאשמת היא הנהנית הבלעדית מביצועה העבירה, כי העבירה בוצעה לשם בצע כסף ולכך שהנאשמת הייתה עורכת דין בתקופה הרלבנטית, כנסיבה לחומרה.

14. ב"כ המאשימה התייחסה לסכום העבירה כי הנזק לקופת המדינה במקרה זה שני במחלוקת בין הצדדים. על פי הסדר הדיני בין הצדדים הוסכם כי יטען בעניין זה במסגרת הטיעון לעונש (פרוטוקול מיום 1.6.17 עמ' 16, ש' 31-29). עמדת המדינה מתבססת על הגדרת הנזק על ידי פקיד השומה לפיה ניכוי השבח שלא שולם הוא בסך 171,256 ₪. לטענת המאשימה, אין לקוז את ההazar הרעוני בסך 51,800 ₪ שקיים לזכות הנאשמת בעקבות הפגיעה שנגזרה בערכים המוגנים בדמות חסרון הcis' למدينة, שכן המשמעות של ההazar הרעוני היא רק לעניין גובה המחיר שלא הsofar. בנוסף, לטענתה אין לתת משקל לטענה לפרישה לאחר הכנסות

נמכות של הנאשמה בשנים עוקבות. בהקשר זה צינה כי פקיד שומה מסר שאפשרות הפרישה לאחר התיישנה, אף טענה כי גם אם טענת ההתיישנות לא תילך בחשבון, הפעם עומד על סכום של כ- 2,500 ₪. בנוסף, לטענתה הפרישה לאחר מכן רק על המחדל האזרחי ותיקון תוכאות העבירה, אך איןנו נוגע לעצם ביצועה או מידת הפגיעה בערכיהם המוגנים ממנה. ב"כ המאשימה הבירה כי לא הוסר המחדל בתיק זה, גם שחלק מסוים המחדל נגבה מתוך תשלוםם של מס הכנסה בסך של 43,000 ₪, על ידי מיסוי מקרקעין. لكن כיוון סכום המחדל לעומת המס הוגש עמד על כ- 130,000 ₪. עוד הדגישה כי החזר החוב לא נעשה באופן אקטיבי על ידי הנאשמת. ב"כ המאשימה הגישה פסיקה וטענה למתחם עונש שבין 6-14 חודשים, על עונשה של הנאשמה לכלול רכיב של מאסר בפועל.

15. ב"כ המאשימה הפניה להיעדר שיתוף הפעולה של הנאשמת עם רשות אכיפת החוק, חרף הוודיהה במפורט בכתב האישום, כיוון שלא הייתה התייצה לדינום. כן צינה כי ניתן לנאשמת אורכות רבות לשם הסרת המחדל ולהמצאת חוות דעת פסיכיאטרית לממונה על עבודות השירות, אך היא לא ביצעה את האמור (עד למועד הטעון לעונש - ד.א.). בנסיבות אלה, לטענתה, אין להתחשב בחלוフ הזמן מאז ביצוע העבירה כסיבה לקולא בגיןת העונש. בנוסף, הפניה לכך שבמקביל להליך הנדון, התנהל נגד הנאשמת הליך בת"פ 42214-09-15 בו הורשעה, אך טרם נגמר דין וכן ל-7 הרשעותיה של הנאשמת בבית הדין של לשכת עורכי הדין. ב"כ המאשימה הפניה לתפקיד הראשון (**ת/1**) ממנו עולה כי באותו המועד לא סיפרה הנאשמת לשירות המבחן על הרשותה בלשכת עורכי הדין וניהול ההליך הפלילי הנדון. כן הפניה לכך שמהתקין השני (**ת/2**) עולה, כי הנאשמת אינה נוטלת אחריות לעבירה בתיק דין ולאירועים המפורטים בקובלנות. ב"כ המאשימה הבירה כי היא מודעת לגילה של הנאשמת ולקשה הנפשיים ואלה נלקחו בחשבון במסגרת העונש המבוקש וטענה כי לא הוצגו ראיות המעידות על קשיים פיזיים של הנאשמת. עוד צינה את חשיבות הרתעתה הרבים בסוג זה של עבירות. במקרים אשר פורטו, מבקשת ב"כ המאשימה להثبت על הנאשמת עונש של 12 חודשים בפועל, מאסר על תנאי וקנס כספי.

תמצית טיעוני ב"כ הנאשمة

16. ב"כ הנאשמת טען כי במקורה דין מדובר בעבירות אשר בוצעו במסגרת מעשה אחד לפני כ- 7 שנים, בשל לחץ כלכלי. לטענתו, לא קיים סיכון שהנאשمت תחזר ותבצע עבירה מסוג זה שכן הנאשמת איבדה את רישיון עריכת הדין וירדה מנכסיה. לטענתו, הנאשמת אינה הנהנית הבלעדית מהעבירה, תוך שהפנה לכך שצד נוסף לעסקה, עו"ד חוכימה, ניסה להתחמק מתשלום מס רכישה וסימן עניינו בתשלום כופר (**ג/4**).

17. באשר לגובה הנזק שנגרם, הפנה ב"כ הנאשמת לכך שכותב האישום תוקן פעמיים ובסיומו של יום נמחק הסעיף המציין את סכום הנזק לkopft המדינה- עליו חלוקים הצדדים. בנוסף, הפנה להחזר המס אותו קיבל הנאשמת בסך 43,000 ₪ (53,000 ₪ כולל ריבית והצמדה) (**ג/3**) אשר נזקף לטובת המחדל. ב"כ הנאשמת בא בטרונה כלפי החוקר אשר חקר את הנאשمت ואף טען להגנה מן הצדק שכן לטעמו, לא היה על החוקר להסתפק בכך שחקרא את הנאשמת בקשר לביצוע העבירה אלא היה עליו לידע את הנאשמת כי יכולתה לפרוס את מס השבח על פני 4 שנים. בהקשר זה ציין, כי לא הוגשה חוות דעת על ידי הגנה לאור קושי כלכלי ובכל זאת טען, כי נוכח הנסיבות הכלכליות ומדרגות המס הנמכות לאור הנסיבות, אם הייתה מתבצעת פרישה, ככל הנראה לא היה נותר כוונת מחדל מעשיה, ואם היה נותר, היה בסכום נמוך כך שלא היו מגשים בגין כתוב אישום. בנוסף כיוון שלא ברור מה היה גובהו של מחדל, על הספק לפעול לטובת הנאשמת. בנוסף, ציין כי הנאשמת שיתפה פעולה באופן אקטיבי לשם הסרת המחדל, בהעברת מסמכים שאפשרו בירור הסכם הקיים במס הכנסה והברתו על חשבן חובה (**ג/5**).

18. ב"כ הנאשמה הפנה לכך שהענישה היא לעולם אינדווידואלית, הדגיש את נסיבותה האישיות המורכבות של הנאשמת, בת 59, גרושה ולה שני ילדים בגדירם. עוד ציין כי כבר בגין מוקדם ניסתה הנאשמת להתאבذ לאור נישואין בעיתים. לאחר הרשותה בת"פ 4224-09-15 משפחתה התנטקה מממנה. כוון לנאשמת אין יכולת להתרנס, היא חסרת כל נכסים, מתגוררת בשירות עם קרוב משפחה ומתקיימת מקצבת נכונות. המסמכים הרפואיים אשר הוגשו מတaris מסכת ארוכת שנים של מצב בריאותי קשה ובעיתי כשהיא נכנסת ויוצאת ממוסדות רפואיים ונוטלת תרופות הגורמות תופעות לוואי קשות. כוון מצבה הנפשי קשה. ב"כ הנאשמת הפנה ליטיפה לৎקרים (**ת/1** - **ת/2**) ולחשיבות מציאות עובודה לנאשמת לשם שיקומה. כמו כן, הפנה למכתבו התודעה שקיבלה הנאשמת בשל התנדבותה לסייע לנזקקים (**ג/2**) ואף ציין כי עד להרשעתה בת"פ 42214-09-15 הייתה הנאשمة נעדרת עבר פלילי.

19. באשר לטענות המאשימה בדבר קשיים באיתור הנאשמת טען כי הקושי נובע מרשנות החוקרים ולא בשל התחמקותה מהדין והימנעותה משיתוף פעולה, כשהחוקרים הגיעו לכתובות בהן אינה מתגוררת. ב"כ הנאשמת הוסיף כי הנאשמת רוצה להסיר את המחדל אך במצבה הכלכלי אין יכולתה לעשות כן. לאור מצבה הכלכלי מבקש להסתפק בהטלת קנס נמוך ולאמצ את המלצה השירות המבחן בתקרים (**ת/1** - **ת/2**) לעונשה בדמות של"צ וכן מבחן, הגם שזו ניתנה ביחס לת"פ 42214-09-15, אשר תאפשר לה למצוא מקום לעבודה קבוע ולהשתקם.

דבר הנאשמת

20. הנאשמת הצהירה כי היא נוטلت אחירות על מעשה. לטענה, לו הייתה יודעת כי ניתן לבצע פרישה של סכום המחדל הייתה פועלת כאמור. עוד טענה כי שיתפה פעולה עם הרשות באופן מלא ואף הגישה מסמכים בשנת 2014. הנאשמת פירטה באשר למצבה הבריאותי נפשי. לדבריה משפחתה נתקה את הקשר עמה והוא התמוטטה نفسית וככלכלית. הנאשמת אף הפנתה לנכotta לצמידות על פי ביטוח לאומי. לדבריה, היא מנסה להשתקם באמצעות טיפולים פסיכולוגיים ופסיכיאטריים, מנסה למצוא עבודה ומorigישה שכבר נענשה בכך שאיבדה את משפחתה, נשלל רישיון הנהיגה שלה בשל הטיפולים שהוא מקבלת, אין לה נכסים והוא מתקיימת מקצבה של ביטוח לאומי. לדבריה, לאור אשפוזה בבתי חולים פסיכיאטריים לא התקיצה לדינום.

מתחם העונש ההולם

21. קביעת מתחם העונש ההולם נעשית על פי עיקנון ההלימה. במסגרת קביעה זו יש להתחשב בערר החברתי אשר נפגע, במידה הפגיעה בו, במדיניות העונישה הנוגגת ובנסיבות ביצוע העבירה. במקרה הנדון הערר החברתי אשר נפגע הוא שווין נטל המס המביא אף להיעדר המוטיבציה של כלל ציבור משלם המסimum לשלם מסיהם כנדרש על פי חוק וכਮובן פגעה בkörper המדינה. יש לחת את הדעת אף לפגעה באמון הנגרמת מביצוע העבירות מהסוג דנן, משיטת המס מבוססת על האמון הנינת בערך שיזווח דויחי אמיתי. נכוונה טענת המאשימה לפיה עבירות המס נתפסות לעתים על ידי כלל הציבור ככאלה שחומרתן פחותה מעבירות אחרות שכן הנזק הוא גוף ערטילאי. יחד עם זאת, בתי המשפט עמדו לא פעם על הנזק הרב שמסיבות עבירות המס לכלכלת המדינה וצינו את החומרה הגלומה בהן נוכח שכיחותן, הקלות שבביצוע והקושי שבגילוין. כן צינה חשיבות הרתעת היחיד והרבבים בסוג זה של עבירות נוכחות מאפייניהן, ואף נקבע כי בסוג של עבירות אלה תינתן הבכורה לאינטרס הציבורי. ראו רע"פ 977/13 **אודיין נ' מדינת ישראל** (20.2.2013) (להלן: "ענין אודיין"):

"בהתאם שפוצה בקרב, לא אחת, כיעורו מהסתמאות אפיניות בחומרה היראה נוכחה פגיעה תענינה ישירה – בקופה הציבורית,

והעקבות-

בכיסו של כלאזור, ולאorchתירtanתתערקהשוינובנשיאתנטלהמס...לאורהלהכחזהותוותהביבסיקהמדיניותהענישת, לפיה ישגור אtradינטעלערבייניהםストרמתקה בכורה לשיקול החריטה, ולהעדיפם על פנינסיבוטיו האישיות של הנאשם ... ועדנקבע, כיבגין עבירות אלו, אין להסתפק, כלל, בהשתתפותו נשמאסר, אלא יש למצות את הדין עם העבריין אם בנסיבות מושבב פועל, המלווה בקנס כספי".

ראו גם: רע"פ 512/04 **מוחמד בן נבחאן נ' מדינת ישראל** (15.4.2004), עפ"ג 51195/04/15 **מוחמד ابو טיר נ' מדינת ישראל** (15.11.2015), עפ"ג 41706/02/15 **סאלח קלוטי נ' מדינת ישראל** (29.4.15), ועפ"ג 800-05-15-800-
מוחמד ג'ולאני נ' מדינת ישראל (24.8.15)).

22. באשר לנסיבות ביצוע העבירה, מדובר בהצתרה בטופס מש"ח ובקשה לפטור מס שבח, בהן הוצהר על ידי הנואשת בכך כי מאז שנת 1990 ועד מועד המכירה שימש הנכס למגורים והיה ראוי למגורים מאז 1932, בעוד שבפועל שימש את הנואשת כמשרד עורכי דין ובשנים 2011-2015 אף השכירה שטה ממנו לעו"ד שלמה חוכימה. במעשה, פעלה הנואשת תוך תכנון מוקדם, במarmaה עורמה ותחבולה, במצויד ובכוונה להתחמק מס. אמן אין הדבר בעבירה שבוצעה בשיטתיות אלא במעשה אחד (הצתרה כזבת במש"ח ובקשה לפטור מס שבח באירוע אחד). יחד עם זאת, מדובר בעבירה אשר בוצעה בתחכם, תוך ניצול השליטה של הנואשת בנכס ובמידע שברשותה, לשם העלמת מס. הדבר בעבירות שביצעו קל וגילוין קשה והפיקו למבצעם. חומרה נוספת בנסיבות, היא העובדה של הנואשת עורכת דין בעת ביצוע של העבירות, אף בעלת ידע בתחום. המצופה ממי שעוסק כעורך דין להקפדה על שמירת הוראות החוק ועל רמה מוסרית וյשר מעלה זו הנדרשת מאדם מן היישוב. וכך נכתב בעל"ע 3467/00 הוועד המחווי של לשכת עו"ד בתל אביב נ' מיכאל צלטנר (18.2.2012):

"אם עמדנו על חומרתן של עבירות המש מבוצעות על-ידי נישום רגיל מן היישוב, על אחת כמה וכמה כך הוא לגבי עבירות מס המבוצעות על-ידי עורך דין הנדרש לשמש דוגמה ומודפת להקפדה על שמירת החוק: "מה נישום רגיל מן היישוב, שעבר עבירה מס כגון זו, תהשב עבירותו כעבירה שיש עמה קלון, קל וחומר בן בנו של קל וחומר כשאת אותה עבירה ממש מבצע איש מקצוע, הנדרש לרמה מוסרית וյשר אליו מעלה מעלה והוא שנדרש לה אותו אדם מן היישוב..." (א' גורבר "עבירה שיש עמה קלון בדיני המס" [18], בעמ' א-68-)."

23. באשר לנזק הכספי מביצוע העבירות על ידי הנואשת, ניכוי השבח שלא שולם הוא בסך 171,256 ל"נ לפי עמדת פקיד השומה, אך הצדדים חולקים באשר לגובהו. לעומת זאת המאשינה החזר הרעוני עומד על סך 51,800 ל"נ, אך מילא אין להביאו בחשבון בעת בחינת הנסיבות והנזק אלא רק ביחס להסרת המחדל. לעומת זאת, לטענות הסגנון החזר הוא בסך 53,000 ל"נ (כולל ריבית והצמדה) ויש להביאו בחשבון בעת בחינת הנזק לקופת המדינה כחלק מנסיבות ביצוע העבירה. יש לזכור כי בכל מקרה סכום העבירה הוא בסך 825,000 ל"נ, והגמ שאין מדובר בסכום גבוה במיוחד, עדין מדובר בסכום שאינו מבוטל. יתר טענותיו של ב"כ הנואשת ביחס לפרישה, הכנסותיה הנמוכות של הנואשת ומדרגות המש הרלבנטיות לא בסיסו כנדרש, בהעדר חוות דעת מסוימת והמאשינה אינה מסכימה עם עמדתו. בנסיבות אלה ניתן לומר במרקחה זה וגם אם אין הסכמה ביחס לגובהו של הנזק, כי נזק לקופת המדינה מעשי הנואשת. סוגיית הפרישה תידוע בקשר להסרת המחדלים.

24. צודקת המאשינה בטענה לפיה הנואשת היא הנהנת מביצוע העבירות. גם במצב בו גורם נוסף נהנה

mbitzuha baofen ukif (cdogmat uod' chokima asher hagesh beutzmo do'ch cozv limisoi makarkun vethamak mmas rchisha beser 41,000 (ג/4)), ain bker cdi lehpichtit ao lemten baofen mashi at nisivot bivzut hauberot ul ydi hanashat, cononata vethamkota mmas bivzut hauberot, af tor shimush bermama urma vthchbola.

25. באשר לעונשה הנוגגת וטרם בחריתה יש לזכור את אשר נקבע בע"פ 4456/14 **קלנר נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (29.12.2015) :

"**תיקון 113** מדריך את בית המשפט **לקבוע** בגין דינו מתחם עונש הולם **למעשי** הנאשם. מתחם העונש ההולם הוא טווח של עונשים אשר כל עונש שבתוכו ימודע במקורו המנחה וייחס הולם. אין מדובר בטווחי עונשה הנקבעים ביחס ל*העירייה פלונית; המתחמים משתנים ממשעה עבירה אחד לשני, בהתאם לחומרתו, ומנאשם אחד לשני, בהתאם לאשמו*". (שם, פסקה 198 בפרק הדן בע"פ 5669/14 ל*ופוליאנסקי נ' מדינת ישראל*).

26. נתתי דעתנו לפסיקה אותה הגיעו הצדדים הצדדים. ב"כ המאשימה צינה כי קיימ קושי במציאות פסיקה המלמדת על עונשה לרבעניות בעבירות זהות וביקשה למוד גזירה שווה מדיניות העונשה בעבירות על פי פקודת מס הכנסת. הסגנור הגיע אף הוא פסיקה הנוגעת לשימוש במרמה, Urma vthchbola על פי פקודת מס הכנסת. יחד עם זאת, טען כי רבים מפסיקי הדין אליהם הפנתה המאשימה קודמים לתיקון 113 להעונשן תשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשן") וכן כי העלמת הכנסתות מייצרת מחדלי מס וודאים וגבוהים הרבה יותר מאשר העבירות אותן ביצעה הנאשם ויש לשקל גם עניין זה. איני מקבלת את עמדתו זו. כידוע, העלמת הכנסתות אינה מייצרת באופן וודאי מחדלי מס, וגם כאשר קיימים כאלה, אלה לא בהכרח גבוהים ממחדרי המס הקשורים לעבירות שביצעה הנאשם. כזכור, בעת בחרית ביצוע עבירה של השמטת הכנסתות נבחן סכום ההכנסה הכלולת של הנאשם, להבדיל מהכנסה חיבת, ולא פעם נתענות טענות בדבר הפסדים חרף מחזרים גבוהים אשר משפיעים על גובה ההכנסה החיבת וקיים. מילא, במקרה דין ניתן ללמידה כי נגרם נזק מעשי הנאשם ולא בסיסו הטענות בדבר הפרישה והסכמיים להם טען הנאשם בהעדרה של חוות דעת.

27. נתתי דעתנו לפסיקה אותה הציגה המאשימה המלמדת על הטלת עונשי מאסר ממשיים לריצוי מחורי סורג וברית, בגין ביצוע עבירות על פי פקודת מס הכנסת בסכומים דומים, ואף על מתחמים שתחתיותם בחלוקת מהמרקם כוללת עונש מאסר שלא בעבודות שירות. יחד עם זאת יש לזכור כי באותה מקרים (שחלקם אף קודמים לתיקון 113 לחוק העונשן ולצורך בקביעת מתחמי עונשה), מדובר בעבירות שבוצעו בשיטות וועל פני תקופה ארוכה בנגדם למקרה דין, יש בכך מימד נוסף של חומרה.

רע"פ 5060/04 **הגואל נ' מדינת ישראל** (24.2.2005), שם הורשע המבקש על פי הודהתו בביצוע עבירות של העלמת הכנסתות בסך של כ-727,000 ₪ על פני מספר שנים, בכר שלא הודיע לפקיד השומה על עסקיו, לא ניהול פנסיס חשבונות, לא הגיש דוחות, וכן בהגשת דוחות הכלולים פרטם כוזבים, בשימוש במרמה, מרמה ותחבולה. הנאשם לא הסיר את המחדלים. לאור הapur בין עונשת בית משפט השלום (7 חודשים מאסר) לעונש שהושת על ידי בית המשפט המחויז (30 חודשים מאסר), הוועמד עונשו של הנאשם על 24 חודשים בפועל.

ע"פ 71699/04 **מדינת ישראל נ' מחפוד** (3.1.2018), שם הורשע המערער לאחר שהודה במסגרת הסדר טיעון. מדובר בהשemptת הכנסתות בסך של למעלה מ- 800,000 ₪ במשך כ- 6 שנים. נקבע כי המערער פעל בתחכם בכר שדיוח על הכנסתות רק מעסך אחד אך לא דיווח על הכנסתות מעסכו השני ואף שינה סכומים בחשבונות מס שקיבל

מספקים והוציא חשבונות מס רק בגין חלק מהסכום שקיבל. הוטלו על המשיב 9 חודשי מאסר. ערעור שהוגש נדחה.

עפ"ג (ת"א) 13-07-56587 **מדינת ישראל נ' קובי** (27.11.2013), שם הורשע המשיב לאחר שימוש ראיות בשימוש במרמה, עורמה ותחבולה בכונה להתחמק או להשתמט מתשולם מס בכך שלמרות שהפטיק לדוח לפקיד שומה על הכנסותיו וסגר את תיק השומה, המשיך משך מספר שנים בעיסוקו, אשר הניב הכנסות בסך של לכל הפחות כ- 730,000 ₪. המשיב לא דיווח לפקיד השומה על עסקו, לא ניהל ספרי חשבונות ולא הגיע דו"חות. מתחם עונש המאסר נקבע בבית משפט השלום בין 6 - 15 חודשים ונגזרו 6 חודשים לRICTI בעבודות שירות. בית המשפט המחויז קבע כי הרף התחתון של המתחם צריך לעמוד על 8 חודשים לRICTI בפועל, תוך שציין את השיטתיות שביצוע העבירות ואף את העבודה שלאחר שלמשך שנה חדל מביצוען, שב לבצען, כנסיבה לחומרה. עוד ציין כי חומרת המעשים אינה נמדדת רק על פי סכום המחדל. העבירות בוצעו במשך 4 שנים שככל זמן ניתן יכול היה הנאשם לחסל מביצוען אך לא עשה זאת.

עפ"ג (ו-מ) 15-04-51195 **אבו טיר נ' מדינת ישראל** (15.11.2015), שם הורשע המערער בעבירות של השמתת הכנסה, הכנה וקיים פנקסי חשבונות ורשומות כוזבים. בנוסף, שתי עבירות של שימוש במרמה, עורמה ותחבולה ואף הנפקת חשבונות מס כזובות בגין עבודות שביצעו ע"ש חברות שאינו קשור אליה, מתוך כוונה להתחמק מתשולם מס. נקבע מתחם של 14-6 חודשים בגין העלמת סך של 530,000 ₪. המערער נידון לשמונה חודשים מאסר בפועל. בית המשפט המחויז ציין כי אין מקום להתערב במתחם שנקבע ואף דחה את ערעור המערער.

28. גם ב"כ הנאשנת הפנה לפטיקה בגין למדיניות ענישה נוהגת בעבירות דומות על פי פקודת מס הכנסה טוען כאמור כי מדובר בעבירות בהן הנזק הקונקרטי לקופת המדינה גדול יותר:

ת"פ (ת"א) 14-05-5175 **פרקיליות מחוז תל אביב מיסוי כלכלה נ' אגסי** (31.12.2015), שם הורשע הנאשם על פי הודהתו, במסגרת הליך גישור פלילי, בעבודות כתוב האישום המיחס לו שלוש עבירות של שימוש בכל מרמה עורמה או תחבולה במש揖 ובכונה להתחמק אשר בוצעו לאורך 3 שנים מס. סכום ההכנסה שלא דוחה בסך 878,715 ₪. מתחם העונש ההולם בגין האירוע הנדון בנסיבות נקבע על ידי בין 6-20 חודשים בפועל, אשר ברף התחתון יכול יירצשו בעבודות שירות. מתחם הקנס ההולם נקבע בין 20,000 ₪ - 60,000 ₪. על הנאשם גזרתי עונש של מאסר בפועל במשך 6 חודשים לRICTI בעבודות שירות לצד קנס ומאסר על תנאי.

ב"כ הנאשנת הפנה אף לת"פ (קרים) 16-12-55489 **פרקיליות מחוז חיפה נ' מרדיי חבר** (26.11.2017). על גזר דין זה הוגש ערעור (עפ"ג 17-12-18081) וניתן פסק דין אשר לא צורף ואף אינו מפורסם, כך שלא ניתן להזכיר מן המפורט לעניינו מבלתי לעין בו.

29. גם אני מצאתי לנכון להפנות לגזר הדין ופסק הדין הבאים, המלמדים כי לעיתים, גם בסכומים גבוהים מזה המפורט בכתב האישום, נקבעים מתחמים שהרפף התחתון שלהם הוא RICTI עונש מאסר בעבודות שירות, כל תיק ונסיבותיו:

ע"פ (ת"א) 13-10-43832 **שאול נ' מדינת ישראל** (17.2.2014) הנאשם הורשע לאחר ניהול הוכחות בהשمتת הכנסה בסך 5,000,000 ₪ לאורך 5 שנים. הייתהחלוקת בין הצדדים בנוגע לסכום חוב המס של הנאשם, אך בית משפט השלום קבע כי לא ניתן לומר שלא קיים נזק כספי כלל. בית המשפט המחויז קיבל את מתחם העונשה אשר

נקבע על ידי בית משפט השלום, בין 6-24 חודשי מאסר ומיקם את הנאשם לאור נסיבותו האישיות וחוסר הבניהות באשר לגובה הנזק, ברף התחthon של המתחם.

עפ"ג (ת"א) 31816-05-13 **מדינת ישראל נ' נובון** (30.10.2013) שם דובר למי שהורשע במסגרת הסדר טיעון בעבירות של השמתה הכנסות, ניהול פנסים כוזבים ושימוש בכל מרמה, עורמה ותחבולה על פני 5 שנים. סכום הכנסה אשר הושמטה עמד על סכום של 3,000,000 ₪. הנאשם הסיר את המחדל. במקרה זה נקבע מתחם ענישה של 5 - 15 חודשים מאסר בפועל. בית המשפט המוחז לא מצא לנכון להטערב בעונש או במתחם שנקבע תוקן שנתיו דעתו לפרטיו הסדר הטיעון בין הצדדים.

30. בשים לב לכך שבמקרה דנן מדובר בביצוע עבירות במעשה חד פעמי. זאת בניגוד למקרים של השמתה הכנסה, בהם בדרך כלל, מדובר בהנהלות שיטית על פני תקופה. כמו כן, בשים לב לסכום העבירה, סוגיית המחדל, נסיבות ביצוע העבירה, ומידת הפגיעה הבינונית בערכיהם המוגנים, מצאת כי הרף התחthon של מתחם עונש המאסר במקרה זה הוא עונש מאסר בן 6 חודשים אוטם ניתן לזכות בעבודות שירות, בכפוף לחווות דעת הממונה על עבודות השירות ועד 14 חודשים מאסר בפועל.

31. באשר לקנס, על פי הפסיקה הנהוגת בעבירות מסווג זה, הקנס הוא ממן העבירה ורכיב חשוב ברכיבי הענישה לשם הרתעה ועל מנת שיובהר כי אין תועלת בביצוע עבירות מהסוג הנדון אף בפני הכלכלי. במקרה דנן נתתי דעת לי_mbaba הכלכלי של הנאשמה ולמצבה הנפשי. כן נתתי דעת לי_mbaba שהנאשמה חסרת נכסים הורחקה לצמיתות מלשכת עורכי הדין ונכח לצמיתות (על פי אישור המוסד לביטוח לאומי), תוך התחשבות באלה, סבורני כי מתחם הקנס ההולם הוא בין 10,000 ₪ ל- 60,000 ₪.

הנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירות

32. במקרה דנן, לא מצأتي כי מתקיימות נסיבות לחריגה לקולא או לחומרה מהמתחם ואף לא נטען לגבי לכך על ידי הצדדים. הנאשמת, בת 58, הודהה בביצוע העבירות במסגרת הסדר דיןוני - עובדה זו תיזקף לזכותה. הנאשמת עסקה בעבירה בעריכת דין עד אשר הורחקה לצמיתות מלשכת עורכי הדין לאחר שנמצא כי שלחה יד בפיקדון ומעלה כספי ללקוחות בשנת 2009 (בד"מ 27/14). בגין מעשה אלה אף הורשעה בת"פ 15-09-42214 וטרם נגמר דין. בנוסף, לאחר השרותה הורחקה בין היתר עבירות חובת נאמנות ומסירות ללקוח, נטילת כספים ושליחת יד, כמו גם עבירות בעלות זיקה לעבירות אחרות מס על ידי בית הדין של לשכת עורכי הדין, ונגזרו עליה עונשים שונים (ת/4). המפורט לעיל מלמד על צורך בהשתת ענישה קונקרטית ומשמעות על הנאשمة לשם הרתעה.

33. כאמור, בעבירות מסווג זה ישנה חשיבות להסרת המחדל והוא בעל משמעות בעת שkeitת מיקום הנאשמת בתחום המתחם (ראו: רע"פ 13/13 **יעודה נ' מדינת ישראל** (25.10.2015)). נתתי דעת ליטענת ההגנה, כסוג של טענה להגנה מן הצדק, לפיה היה על חוקר המשס אשר חקר את הנאשמת אוזות ביצוע העבירות בשנת 2014 לידע אותה בעת חקירתה כי ביכולתה לפרסום את השבח על פני 4 שנים. אך לטענתו, בשים לב להכנסותיה, מדרגות המשס ונקיות הזכוי בעניינה, נראה כי במקרה זה סכום המחדל היה עומד על סך של عشرות אלפי שקלים בודדים והיה מושך למעשה באמצעות החזר המשס שקיבלה נ/3. איני מוצאת לקבל הטענה. אבהיר כי איני סבורה שעיל חוקר מס העוסק בחקירות עבירות לעדכן ולהסביר לחשוד אפשרויות תשולם המחדל האזרחי. אין זה תחום מומחיותו או תפקידו ובוודאי שלא קמה הגנה מן הצדק בהקשר זה בהתאם למבחן הידועים לתחולתה (ראו: ע"פ 02/4855 מדינת

ישראל נ' בורוביץ, פ"ד נת(6) 776 (2005). ככל שחפזה בכר, יכולה הייתה הנאשמה להתייעץ ולפעול להסרת המחדל עם מי מטעמה אין להטיל את מחדלה לעשות כן לפתח חוקר המס. בנוסף, יכול לא בסוס כנדרש אותו חישוב לו טוען ב"כ הנאשמת (ואשר לא אושר על ידי המאשימה). נתתי דעתך לדברי הסגנור באשר לקשי הכלכלי לנאשמת, ואף לדבריו באשר לכך שבמסגרת הסגנוריה הציבורית לא ניתן לעורך או לקבל חוות דעת מרואה חשבון וצר לי על כר. יחד עם זאת, אין בכר להביא לקבלת אוטומטית של הטענה והסכמה שצין ב"כ הנאשמת, בפרט כשמנגד עמדתו של פקידי השומה, כפי שצינה על ידי ב"כ המאשימה. בנסיבות אלה הטענות הנוגעות לפрисה ומשמעותה נדוחות. אמנם סכום הנזק אינו חלק מכתב האישום לאחר תיקונו, יחד עם זאת, אין חולק כי נגרם אף נזק כספי כתוצאה ממשי הנאשמת, שחלקו תוקן באמצעות החזר המס שקיבלה כאמור.

34. נתתי דעתך למסמכים הרפואיים (**ג/1**) המלמדים על מצבה הנפשי המורכב של הנאשמת מאז שנת 2013, הכולל ניסיונות אוביניים, ולא אחזר על המפורט בהם. יחד עם זאת ניתן להבין כי מצבה של הנאשמת אינה שפיר, כפי שף עולה מהתק索רים אשר התקבלו בעניינה ומציריים תמונה עגומה. מהתק索רים (**ת/1** ו- **ת/2**) עולה כי הנאשمت סובלת מהפרעת אישיות, בלתי יציבה רגשית והפרעה דיאכואנית. שירות המבחן התרשם כי מצבה הנפשי של הנאשמת אינה יציב מזמן תקופה ממושכת, היא נעדרת מסגרת של מגורים ותעסוקה קבועה. נתתי דעתך לגורמי הסיכון והסיכוי שפורטו בתסקוריים ואשר פורטו בהרחבה בפתח גזר הדין.

35. בעת בחינת התק索רים, לא ניתן להתעלם מכך שמהתקoir השני (**ת/2**) עולה כי הנאשמת אינה לוקחת אחריות מלאה על העבירות בתיק דן ואף מכך שבעת עriticת התקoir הראשון (**ת/1**), וה גם שהליך זה היה תלוי ועומד כנגדה, לא עדכנה את שירות המבחן אודוטוי ואודות הרשותית בבית הדין של לשכת עורכי הדין. יש בכר טעם לפגם ויתכן שיש בכר אף להעיד על סוג של הפעלת מניפולציה מצדיה. כך או כך, המליצה העונשית שניתנה בתסקoir המבחן מילא מתיחסת לעבירות בהן הורשעה הנאשמת בת"פ 15-09-42214 ולא לעבירות בענייננו. יחד עם זאת לא ניתן להתעלם מכך כי שירות המבחן המליך בסופו של יומם על המשך תהליך השיקום של הנאשמת.

36. נתתי דעתך לאי התיצבות הנאשמת לדינום, לטענת ב"כ המאשימה בדבר חסר שיתוף הפעולה מצידה ולפסקייה אליה הפניה בנושא (ראו: ת"פ (שלום- כ"ס) 11860/10/10 מדינת ישראל נ' קוצי עיראקי (7.9.2015)), אך לא מצאת ליין לכך משקל ממשי, בפרט נוכח מצבה הנפשי הירוד והעובדת שלפחות לחלק מהדינום לא התיצבה בשל מצבה המורכב. בנוסף, יש לציין כי מזכרי המאשימה בדבר ניסיונות איתור הנאשמת (**ת/3**) מתיחסים לכתבות, אשר לאחר בדיקה התבירר כי הנאשمت אינה גרה בהן. לצד זאת, לא אתן משקל בזמן שחלף מאז הגשת כתב האישום, שכן דחויות רבות בתיק זה נגרמו בשל אי התיצבות הנאשמת (לעתים מסיבה מוצדקת ושל מצבה) או בשל אי איתורה הגם שנערכו ניסיונות לאותה, כמו גם לצורך קבלת חוות דעת חוזרות מהמומונה על עובדות שירות בין היתר בשל כך שהנאשمت לא העירה לידי מסמכים רלבנטיים. משקל מסוים ניתן להליף הזמן מאז ביצוע העבירות ועד להגשת כתב האישום, אך גם הוא מוגבל, שכן **מן/5** עולה כי מדובר בשנתיים בלבד (על פי חוותמת פקידי השומה על גבי המסמך). יחד עם זאת, לא הובהר מדוע נדרש שנתיים לשם הגשת כתב האישום בגין המקרה הנקודתי דן, בשים לב לכך שהחלטת הקופר בעניינו של עו"ד חוקימה ניתנה בשנת 2014.

37. נתתי דעתך לטענה לפיה על עו"ד חוקימה הושת כופר בעוד שכנגד הנאשמת הוגש כתב אישום, בשל חישרון כיס. אין בעובדה שהמדובר בעבירה בוגינה ניתן להטיל כופר כסף (והרי כך הן העבירות המס), כדי להצדיק או ללמד על כך שיש להטיל ענישה מוקלה בשל כר, ודאי כאשר לא ביקשה הנאשمة לשלם כופר בגין העבירות. זו אינה ההלכה ופסק הדין של בית המשפט העליון החוזרים ומצביעים את חומרת העבירות המס רק ממחישים זאת. בנוסף,

ולמעלה מן הצורך אציו, כי ספק אם נכון או ראוי להשווות בין עניינו של עו"ד חוכמה לעניינה של הנואשת. לבסוף, נתתי דעתם למכתבי התודה וההוקאה וכן לעדותו של אשר חלפון בדבר עזרתה של הנואשת לנזקים ואלה ישים לו זכותה.

.38. הנואשת נשלחה על ידי למציאת מקום השמה לעבודות שירות, חלף חווות דעת הממונה על עבודות השירות, ובפתח הדיון היום אף התקיים דיון ביחס לבקשת המאשימה לעזין חוזר בהחלטתי זו, וניתנה ההחלטה. על פי חווות הדעת העדכנית אשר התקבלה מהממונה על עבודות השירות, נמצא מקום השמה לנואשת, בבית אבות. במסגרת הדיון היום אף שמעתי את טענות המאשימה כנגד השמתה של הנואשת בבית אבות או כתענה המהווה שיקול נוספת לשיקול במסגרת הבקשה לעזין חוזר ובקשה זו נדחתה על ידי בהחלטתי הנוספת מהיום.

.39. טרם מתן גזר הדיון התקבלה בבקשת המאשימה כי עונש אשר יגזר בתיק זה יגזר במצטבר לעונש אשר יגזר בת"פ 42214-09-15 ולא בחופף לו. מאחר וטרם ניתן גזר הדיון באותו עניין, מתייתר הצורך לדון בבקשתו.

.40. לאחר בוחינת כל המפורט לעיל מסקנתי היא שבפרט לאור מצבה הנפשי הסבור של הנואשת, לצד הודיעיתה והסרת המחדל החלקית באמצעות החזר המס, בנסיבות המיעילות עד מאד, ניתן למקמה בחלק התיכון של מתחם העונישה, גם בראי הנסיבות לחומרה אשר פורטו לעיל. זאת גם בראי המלצה שירות המבחן להמשך שיקומה של הנואשת תוך טיפול רפואי הדרוש לה. לאחר קבלת חוות דעתה העדכנית של הממונה על עבודות השירות, אני גוזרת על הנואשת את העונשים הבאים:

.א. מסר בפועל לתקופה של 6 חודשים, שירוצה בדרך של עבודות שירות, בהתאם לחווות-דעת הממונה על עבודות השירות, בבית האבות משען, חולון. הנואשת תהייצב במפקדת מחוז מרכז ביום 19.6.08:00 שעה לתחילת ריצוי עונשה. הובהרה לנואשת המשמעות של אי עמידה בתנאי עבודות השירות.

.ב. מסר על תנאי למשך 6 חודשים, לתקופה של 3 שנים וה坦אי שהנאשת לא תעבור עבירה בה הורשעה או כל עבירה מסווג פשע על פי חוקי המס.

.ג. קנס בסך 10,000 ₪ או חודשים מסר תמורתו. הקנס ישולם ב- 20 תשלום שווים ורצופים החל מיום 19.6.לא ישולם תשלום - תעמוד יתרת הקנס לפירעון מיידי.

זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי בתוך 45 יום מהיום.

המצוות תשלח עותק הפרוטוקול לממונה על עבודות השירות.

ניתן היום, י"ד חשוון תשע"ט, 23 אוקטובר 2018, במעמד הצדדים.